

til at nyde Godt af Forbedringen, uden at der er nogen Grund til, at de skulle nyde Godt deraf. Vilde man have en aldeles correct Form, saa maatte man ved tredie Behandling forandre Forslaget saaledes, at det kun kom til at omfatte de Læger, der virkelig have tjent i Krigen; deisom man gjorde det, vilde Hensigten fuldkommen opnaaes; men, ved at forfaste Uendringsforslaget, vil man netop stille dem, som især skulle nyde Godt deraf, slettere, end dersom det blev antaget. Jeg skal derfor tillade mig at tilraade Thinget at antage det; saa kunde man maaskee til tredie Behandling foreslaae en mere correct Form.

Casse: Det var netop det, som jeg i mit Foredrag tillod mig fortrinsviis at henlede Opmærksomheden paa, at, naar man vil holde sig til de factiske Forhold, saa kan der ikke være Spørgsmaal om at opstille nogen Regel som den her foreslaaede; men man maa betræde den Bet, som den Taler, der nu satte sig, antydede.

Krigsministeren: Jeg skulde dog tillade mig meget at anbefale, at Rigsdagen vil gaae ind paa Ministeriets Forslag, som har det dobbelte Formaal at forbedre, ikke blot de nuværende Lægers Vilkaar, men og tillige at gjøre det muligt, efterhaanden at see dette Tal forøget, eftersom der er, som jeg tidligere har sagt, en meget stor Mangel paa Læger. Man kan vel sige, at, da den Sum, hvoraf denne forøgede Gagering skal afholdes, er ubestemt og bestaaer for en Deel af hvad der indkommer ved Besparelsen af Gagerne for de vacante Nummere, saa kan man, ved at tilstaae Enhver, der maatte ønske Ansættelse efter den 1ste Januar, en forhøiet Gage, udsatte sig for, at der ikke vil blive Penge nok til at udrede disse

Gager. Jeg troer imidlertid, at denne Frygt ikke er begrundet. Tilgangen vil ikke være saa stor, at man i mindste Maade kan nære nogen Frygt for, at den bevilgede Sum ikke skulde strække til. Der er hyppigt Læger, som erholde deres Afsted af forskjellige Grunde, Nogle endogsaa, idet de renoncere paa Pension, for at have deres Tid aldeles til deres Naadighed, hvorimod Tallet af dem, der søge Ansættelse, er saare ringe, saa jeg troer, det er nødvendigt, paa enhver gjørlig Maade at opmuntre unge Læger til at søge Ansættelse under Militair-etaten. Tallet vil i ethvert Tilfælde kun blive indskrænket, og jeg vil derfor gjentagende bede, at Ministeriets Forslag ad Nr. 13 maa blive taget tilfølgel og ikke det stillede Uendringsforslag.

Da Ingen mere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, efterat Forslagene under Nr. 10, 12 og 14 vare tagne tilbage, hvorved:

1) Forslag af Schovelin:

Til Secondlieutenant B. Poulsen bevilges $\frac{3}{5}$ af 380 Rbd. extr., hvorved

(2. h. 1.) forhøies med $\frac{3}{5}$ af 240 Rbd.

(5. h.) forhøies med $\frac{3}{5}$ af 60 Rbd.

(7. a.) forhøies med $\frac{3}{5}$ af 80 Rbd.

vedtoges med 60 Stemmer mod 2.

2) Forslag af Schovelin:

(2. c. 3.) „Til midlertidig Forbedring af Lægernes Gager“ forandres saaledes:

„Til midlertidig Forbedring af de den 1ste Januar 1853 ansatte Lægers Gager“.

vedtoges med 55 Stemmer mod 8.